

Selvtilliden var i top

Med venlig tilladelse af
red. Marianne Husted
Fredericia Dagblad

Tøjhuset var fyldt, da Fredericia Byorkester i går indtog scenen med flot program

Af Lars
Zachariassen

Musik anmelder

ANMELDELSE - Det var et byorkester tilsyneladende helt uden nerver, der i går aftes indtog scenen i Tøjhuset med et flot program sat op til et fuldtalligt publikum.

At have selvtilliden i orden er godt, når man skal optræde. Og vel undt er det, for orkestret har slidt og slæbt og ikke mindst stræbt igennem en del år for at nå så langt, som det er kommet i dag.

Vi sad i salen og på balkonen - den indvendige svalegang i Tøjhuset - og ligefrem hyggede os med orkestret og de værker, som det havde valgt at sætte på nodestativerne: Schuberts 3. symfoni, og ouverturen til Rosamunde. Mozart var repræsenteret med klaverkoncert nr. 23 i A-dur - den med den langsomme og melankolske adagio-sats, som den triste Elisabeth Friis (Helle Virkner) spiller i TV-serien Matador - og endelig Samuel Barbers helt vidunderlige og dramatiske Adagio for strygere med opusnummeret 11.

Unge strygere

Som en lille bonus intermezzo havde Den Kreative Skole sendt et udsnit af sine unge strygere af sted til koncerten, og sammen med deres lærer, Marianne Ejsing, demonstrerede de strygetekniske færdigheder og evner for at få karaktererne fint frem i de tre stykker musik: March på løse strenge, En rask Gut og en melodi fra operaen Tryllefløjten.

Alt andet end blodfattigt lagde orkestret ud med Rosamunde ouverturen, der nød godt af orkestret unervøse start. Dystert og manende lagde pauker og blæsere fra land fulgt op af strygere, der forvandlede udtrykket i mere formildende retning. Alle orkestrets sektioner tog grundigt fat, og med en sikkerhed i takt- og temposikkerhed, der var en Frühbeck de Burgos værdig (- ham fra DR K-serien med Beethovens symfonier), fik Kielland Lund trukket musikerne ind i musikkens inderste så effektivt, at musikken kunne flyde uhindret derudad. Dog: Blæsere og strygere kunne med fordel have

afstemt klange og styrker mere efter hinanden - men alt i alt en god start på koncerten.

Et stærkt kort blev nu trukket med den klart følede og tænkende pianist, Maria Eshpai, i soloposition. Her med den himmelsk inspirerede klaverkoncert nr. 23 i A-dur komponeret af den modne - 30 år gamle - Mozart. Sprudlende løber musikken. Elegant og charmant med vidunderlige schatteringer og delikate musikalske vendinger iblandt sonderinger af mere introvert karakter - som i den melodiskønne og melankolsk anlagte adagiosats. Fint og raffineret lagt frem af Eshpai.

Nogle steder måtte solisten kæmpe med at akkompagnement i orkestret, der ikke helt havde øren for solistens viljer. I det store og hele var der dog god samklang og overensstemmelse imellem Eshpai og det akkompagnerende orkester. Musikken lykkedes - ikke mindst på grund af både solistens og dirigentens vakse samarbejde. Blidt og yndeligt, sart og sårbart. Diskret i sin autoritet. Sådan lod den smukke adagio-sats sig forløse.

Godt gået

Strygerne nød at spille Samuel Barbers hjerteflænsende Adagio for strygere. Dyrkede klange og harmonier! Mahler værdige! Der blev arbejdet op imod et klimaks af desperation og afmagt - fulgt i slipstrømmen af dybe bevægende eftersætninger.

Godt gået af strygerne med Kielland Lund i front.

Presto-satsen i Schuberts 3. symfoni stod stærkest af de fire satser. Smuk obo i den wiener-charmante menuet, hvor et elegantere modspil i orkestret kunne have gjort underværker. Til gengæld: Mange muntre løsninger sat op mod det tunge skyts - især i førstesatsen.

Alt i alt blev det til en både hyggelig og veldrejet koncert.

Fredericia Byorkester

Værker af Mozart, Schubert og Samuel Barber.

Maria Eshpai, pianist, Anne Cathrine Kielland Lund, dirigent, strygere fra Den Kreative Skole

Tøjhuset, onsdag den 26. november